

Socialdemokratisk Forbund.

København d. 2. September 43.

22/600.

Til Socialdemokratiets hovedbestyrelse, rigsdagsgruppe, De samvirkendes forretningsudvalg m. fl.

Når der fra chauvinistisk og kommunistisk side bliver gjort gældende, at den af samarbejdspartierne siden 9. april førte politik ved de sidste dages begivenheder har vist sin uholdbarhed, og at udviklingen derfor giver disse chauvinister og kommunistkredse ret i deres angreb særlig på socialdemokratiet, er det - ganske bortset fra de sidste års fabelagtige svingning i kommunisternes politik - en fuldkommen falsk opstilling af problemet og en påstand, der ikke under nogen omstændigheder må stå uimodsiget, men tværtimod i sandhedens interesse og af hensyn til udviklingen på det mest energiske må imødegås og tilbagevises.

Vort formål siden 9. april 1940 har været at gå ind for en politik, der kunde skåne befolkningen for de lidelser og prøvelser, som en anden politisk linje uundvigeligt måtte medføre, og som i andre lande er blevet krigens vilkår for befolkningen. Som landets største parti var det vor pligt overfor land og folk uanset bagholdsangreb at give denne politik styrke. Ydermere måtte det befrygtes at de vælgere, der havde vist os tillid, særlig kunde blive udsat ved en anden politik, og at de og deres hjem ved deres levevilkår vilde have den ringeste økonomiske modstandskraft.

Gennem tre år viste vor politik sin berettigelse og sin holdbarhed. Målet at skåne vort land og folk for krigstidens ulykker nåedes så vidt, at ingen anden politik kunde have givet et blot tilnærmelsesvis lige så godt resultat. Og således kunde det sikkert have fortsat indtil krigens slutning til gavn for det danske samfund og for hvert enkelt medlem af vort lands befolkning.

Men denne vej frem er blevet undermineret af Christmas Møllers agitation i radioen i forbindelse med den koalition af chauvinister og kommunister, der ansvarsløst og skjult har søgt at mistænkeliggøre samarbejdets mål og midler og at fremkalde en anden mentalitet i dele af befolkningen. De har tilsigtet at fremkalde sabotage og uro i befolkningen og på arbejdspladserne, netop fordi de vidste, at forholdene under besættelsen ikke kunde bære denne belastning. De har foregøglet dem, der hørte på deres tale, luftspejlinger og drømmesyn, der ikke stod til troende. Derfor er ansvaret deres for den situation, som nu er opstået, og de skal fastholdes på deres ansvar for, at det inden krigens sluttede kom dertil, hvor vi i øjeblikket befinder os.

Mellem de samarbejdende partier har der ingen uenighed været om formål og fremgangsmåde for den danske politik, der måtte stå som samarbejdets hovedopgave. Fra alle de medvirkende partiers side har man erkendt pligten til at føre landet og folket gennem disse år på så lempelige vilkår som muligt, men uden at vige på områder, hvor eftergivenhed vilde være en utilladelig fejl. En sådan eftergivenhed og slaphed kan til denne dag heller ikke med rette bebrejdes samarbejdets partier.

Målbevidst og ansvarbevidst er den politik fulgt, som rummede mulighed for at komme igennem. Over et tidsrum af tre år har den vist sin berettigelse som den eneste rette; i stigende grad er den modarbejdet fra chauvinistisk og kommunistisk side; disse kredse har vist, hvad de var ude efter, hvorledes de søgte at svække samarbejdets stilling og resultater og fremkalde den krisesituation, der kunde skabe mulighed for et sammenbrud og en total snæring i landets og befolkningens vilkår.

Overfor et hvert forsøg på at tilsløre eller forvanske disse kendsgerninger er det nødvendigt at klargøre den sande sammenhæng. De rette synspunkter må energisk fastholdes til imødegåelse af kommunistisk og chauvinistisk agitation, overalt hvor den måtte fremkomme. Ansvarret må have den rigtige adresse. Arbejderbevægelsens faglige og politiske organer har gang på gang, medens tid var, påpeget, hvad den ansvarsløse agitation vilde føre til.

Med social hilsen

Alsing Andersen/Johs. Hansen.

Brev fra Alsing Andersen

Til Socialdemokratiets hovedbestyrelse, rigsdagsgruppe, De samvirkendes forretningsudvalg m.fl.

København, d. 2. september 1943